

2. Українська буде визнана мовою міжнародного спілкування.
URL: <https://uacenter.media/the-ukrainian-word-is-immortal/133598-ukrains-ka-bude-viznana-movoyu-m-zhnarodnogo-sp-lkuvannya.html> (3 серпня 2024).

Кібенко Любов Михайлівна

старший викладач кафедри європейських мов ХДБТУ

e-mail: kibenkolubov57@gmail.com

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ДО РОЛІ ВИКЛАДАЧА В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Роль викладача в сучасному освітньому середовищі постійно змінюється. У традиційному освітньому середовищі викладач був переважно джерелом знань, який передавав свої знання здобувачам освіти, однак в умовах сучасності його обов'язки набули ширших можливостей: він тепер є наставником, ментором, фасилітатором та коучем; створює умови для того, щоб здобувач мав можливість працювати зі своїм досвідом, розвивати комунікативні та організаційні навички, планувати дослідницьку діяльність, ухвалювати рішення й нести за них відповідальність, активізувати і стимулювати процес індивідуального просування в системі освіти.

Сучасні виклики та зміни в соціальному й економічному оточенні вимагають прогресивних змін у системі вищої освіти. Освіта повинна готувати здобувачів не лише до успішної кар'єри, а й до активної участі в суспільстві та розв'язання соціальних проблем. Якісна освіта є одним зі стовпів Порядку денного зі сталого розвитку Організації Об'єднаних Націй на період до 2030 року, метою якого є забезпечення справедливої якісної освіти та сприяння можливостям навчання протягом усього життя для всіх [2]. Для того, щоб і надалі бути ефективними як лектори, наставники чи фасилітатори, а також для того, щоб продовжувати підтримувати процеси дослідження та

розв'язання освітніх проблем, викладачі повинні чітко розділяти, що означають ці види діяльності в онлайн, змішаному чи дистанційному навчанні.

Особливо актуальним сьогодні, в контексті подій в Україні, стає те, що викладач своєю творчою діяльністю має уміти проєктувати розвиток особистості, чітко уявляти, яким повинен стати його вихованець як свідомий громадянин [3], оскільки нині, як ніколи, потрібні нові підходи й нові шляхи до налаштування освітнього процесу. А сам освітній процес повинен мати випереджувальний характер, відповідати віковим і сенситивним періодам розвитку, ґрунтуватися на духовно-моральних засадах.

Зрозуміло, що потреби в 21-му столітті дуже відрізняються від потреб 20-го століття. В аудиторії 21-го століття викладачі є фасилітаторами навчання здобувачів і створюють продуктивне середовище в закладі освіти, у якому майбутні фахівці можуть розвивати навички, які їм можуть знадобитися зараз або в майбутньому. Сьогодні співпраця є основою навчання всіх студентів. Зокрема, підхід, заснований на проєктному навчанні, гарантує, що навчальна програма, яка використовується при викладанні певної дисципліни, розвиває такі навички та знання: мислення вищого порядку, ефективного спілкування, знання технологій, які знадобляться здобувачам для кар'єри 21-го століття [1].

Отже, важливо визнати, що в освітньому процесі викладач відіграє ключову роль: його творчий потенціал, здатність до розвитку та вдосконалення майстерності впливають на якість навчання й виховання майбутніх фахівців. У сучасному освітньому середовищі важливо поєднувати традиційні підходи з інноваційними методиками, спрямованими на вдосконалення освітнього процесу та підготовку здобувачів до викликів сучасного суспільства.

Література

1. Lunsford L.G., Crisp G., Dolan E.L., Wuetherick B. Mentoring in Higher Education. In D.A. Clutterbuck et al. (Eds.). The SAGE Handbook of Mentoring London: SAGE Publications Ltd, 2017.pp. 316–334.

2. Wise D. Teaching or facilitating learning? Selecting the optimal approach for your educational objectives and audience. Journal of Extension. 2017. № 55 (3). URL: <https://www.joe.org/joe/2017june/tt1.php> (дата звернення: 05.01.2024).

3. Андрущенко В., Табачек І. Формування особистості вчителя в сучасних умовах. Політичний менеджмент. 2015. №1. С. 33-37.

Книшенко Наталія Петрівна

доцент кафедри українознавств а ХНАДУ,

кандидат філологічних наук, доцент

e-mail: knishenko@meta.ua

Книшенко Антон Олександрович

аспірант кафедри БДМ ХНАДУ,

e-mail: knishenko@meta.ua

СТАНДАРТИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ЯК ЗАПОРУКА МІЖНАРОДНОЇ СПІВПРАЦІ

Українська термінологія – це відкрита система, яка постійно культивується й розширює свій функціональний статус, об ґрунтований запитами національних та європейських наукових спільнот, що дозволяє Україні долучитися до спільних наукових світових проблем.

Термінологічною стандартизацією прийнято вважати вибір і затвердження термінологічної норми як єдиного варіанта, зрозумілого спеціалістам певної галузі.

За радянських часів процес стандартизації перебував під пильним контролем держави: запроваджені державні стандарти мали силу закону.

Радянська система нормативної документації вилучила українську мову зі сфери науково-технічної діяльності, бо сотні республіканських стандартів УРСР також були укладені нерідною мовою.